

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/123/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010151
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010151.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému R. J. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Tr. zák. na verejnom zasadnutí 10. februára 2015 o odvolaní obžalovaného R. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 5.septembra 2014, sp.zn. 3T 99/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný R. J. odsudzuje podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s použitím § § 38 ods. 2, 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 5.septembra 2014, sp.zn. 3T 99/2014 bol obžalovaný R. J. uznaný za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

od presne nezisteného času v roku 2006 do dňa 9.12.2013, bez povolenia a v rozpore s § 8 odsek 1, odsek 2 Zákona č. 190/2003 Z.z., si zaobstaral plne funkčnú strelnú zbraň - pištoľ model TEX, výrobné číslo XXXXX, do ktorej už bolo neoprávnene zasiahnuté tak, že pôvodná hlaveň bola vymenená za hlaveň kalibru 5,6 mm s komorou na náboje kalibru 22LR a túto zbraň držal v chalupe s popisným číslom XXX v obci N., časť O., pričom ide o strelnú zbraň, a takáto zbraň sa podľa § 4 odsek 2 písmeno c) Zákona č. 190/2003 Z.z. považuje za zakázanú zbraň kategórie A, ktorú zbraň používal na domáce zabíjačky.

Za tento zločin bol odsúdený podľa § 294 odsek 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 odsek 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere päťdesiatšesť mesiacov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr. zák. okresný súd obžalovaného R. J. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci - pištole model TEX, výrobné číslo XXXXX, s hlavňou kalibru 5,6 mm a komorou na náboje kalibru .22LR, ktorá sa nachádza v Úschove na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Prievidzi, Oddelenie

dokladov, pod evidenčným číslom PP-7/2014 s tým, že podľa § 60 odsek 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podal obžalovaný R. J. odvolanie do výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že už v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom priznal, že upravovanú predmetnú zbraň model TEX, výrobné číslo XXXXX, ktorú dobrovoľne vydal, našiel po smrti starého otca pri upratovaní domu č. XXX v obci O. a mali o nej vedomosť jeho matka a súrodenci, pričom túto pištoľ výhradne použil len asi pri štyroch až piatich zabíjačkách na zabitie prasaťa, čo by mu potvrdila aj jeho matka P. J., ktorú aj pred súdom prvého stupňa navrhol vypočuť, ale jeho návrh bol zamietnutý. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 56 mesiacov za citovaný skutok preto považuje za neprimerane prísny a to aj napriek tomu, že ho spáchal v skúšobnej dobe uloženého dvojmesačného trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu na 15 mesiacov za spáchaný prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.. Aj vzhľadom k svojej osobe, keď sa riadne stará o rodinu a o svoje maloleté dieťa, navrhol napadnutý rozsudok v naznačenom smere zrušiť a vrátiť prvostupňovému súdu, alternatívne po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody uložiť mu trest miernejší s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázala na správny a zákonný rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch, teda aj vo výroku o uloženom treste a na podklade uvedených dôvodov navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože iba proti týmto výrokom podal odvolateľ včas odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného R. J., ale predovšetkým o závery znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča a tiež o zápisnicu o vykonaní domovej prehliadky v priestoroch rodinného domu (chalupy) so súpisným číslom XXX, nachádzajúcom sa v obci N., ktorej vlastníkom je P. J., zo dňa 9. decembra 2013 a ďalšie listinné dôkazy, na ktoré poukázal v napadnutom rozsudku, o objektívnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného R. J. zo spáchania žalovaného skutku.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného R. J. zhodne s obžalobným návrhom ako zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto v podrobnostiach len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 5. septembra 2014 vykonal aj všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o trestoch a na ich podklade obžalovanému správne a v súlade so zákonom uložil

podľa § 60 ods.1 písm. a/ Tr.zák. trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu a vlastníkom ktorej sa podľa § 60 ods.6 Tr.zák. stáva štát. Okresný súd však nepostupoval správne pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému, pokiaľ mu podľa § 294 odsek 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 odsek 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere päťdesiatšesť mesiacov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr. zák. obžalovaného R. J. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd považuje za potrebné najskôr poukázať na to, že nakoľko pojmový znak „ bol už za trestný čin odsúdený“ je v širších súvislostiach súčasťou ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého sa ustanovenie o možnosti podmieneného odloženia výkonu trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky (za splnenia aj ďalších zákonných podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.) nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný - okrem iného - v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, preto nemožno už na túto okolnosť zároveň prihliadať aj ako na okolnosť prirážajúcu v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák., ako to vykonal okresný súd. V takom prípade však u obžalovaného neprevažuje pomer prirážajúcich okolností a neprichádza preto do úvahy použitie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a preto pri zákonom postupe sa aplikuje iba ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody však krajský súd navyiac dospel k záveru, že v danom prípade bolo potrebné použiť aj zákonné ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods.1 Tr.zák., ktoré sa použije v prípade, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno pritom odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Aj keď Trestný zákon vychádza zo zásady, že znížiť trest z dôvodov okolnosti prípadu pod dolnú hranicu prípustnej trestnej sadzby zvýšenej na základe okolnosti, ktorá to podmieňuje, je vylúčené, použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. však ani v takýchto prípadoch nebude vylúčené s prihliadnutím na pomery páchatel'a, keď pritom odvolací súd je si vedomý skutočnosti, že skúmanie podmienok postupu podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. z dôvodov „pomeroz páchatel'a“ je náročnou úlohou, ktorá si vyžaduje predovšetkým prísne individuálny prístup, lebo konkrétne skutočnosti tvoriace, resp. zakladajúce takéto pomery páchatel'a, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr.zák., sa často prejavujú akoby súčasťou „okolností prípadu“. Práve v prejednávanej trestnej veci bolo podľa názoru súdu druhého stupňa vo vzťahu k obžalovanému možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák., pretože obžalovaný predmetnú zbraň, ktorú našiel po smrti svojho starého otca, použil iba najviac ak v piatich prípadoch pri „zabíjačkách“ na zabitie prasaťa (takéto tvrdenie obžalovaného nebolo vyvrátené žiadnym relevantným dôkazom) a v osobe obžalovaného ide pritom o páchatel'a, ktorý doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody a riadne sa stará o svoju rodinu, včítane maloletého dieťaťa.

Krajský súd preto na podklade odvolania obžalovaného R. J. zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, písm. e/, ods.3 Tr.por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a za splnenia podmienok § 322 ods.3 Tr.por. sám uložil obžalovanému R. J. podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného tak, ako to v tomto smere správne rozhodol už okresný súd, zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody považuje odvolací súd za primeraný zásadám ukladania trestov tak, ako sú uvedené v ustanoveniach § 34 ods.1, ods.4 Tr.zák. a to i z hľadiska pomeroz obžalovaného a možnostiam jeho nápravy.

Krajský súd vzhľadom na citované dôvody, keďže - ako je už uvedené vyššie - nezistil pochybenie okresného súdu vo výroku o treste prepadnutia veci, rozhodol na základe dôvodne podaného odvolania obžalovaného R. J. spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.